

శ్రీ క ర త్న కు ని జ న న ము .

—: ❀ :—

స్వశ్రీకరంబుగ సర్వ - సృష్టి నిర్మించి
 వ్రాకటంబుగ శైల - బరంగ బాలించి
 సత్యవేదాచార - సరణి నొప్ప
 నిత్యస్థి మెలసె. - నిజమిది. తత్స
 మారయ, సర్వేశు - మహిలోన జనుల
 ఘోర కిల్బిషలతల్ - గోసి మోక్షార్థి
 లగునట్లు చేసి యీ - యనని రక్షించె
 విగమ సంచారుండు - నిర్జరానరుడు.
 గావున సర్వేశు - మన సుచరిత్ర
 మీ నసాధ నెగడ - మేకొని భక్తి 5.
 గావించి చెప్పెడ - గాన మీర్చి
 సేవించి సత్కథ - చెపులిచ్చి వినియు,
 నిత్య దేవుని ముఖ్య - నెలకొన మోక్ష
 ముత్సలత భక్తి, య-మర సందినప్పు.
 నేన దేవుండిట్లు - దీన మస్మిలను
 గావించి కీర్చిన - కాలంబునకును
 నెరుకెటి నాలుగు - వేల యృష్టములు
 నుచుజ సంకటి బ్రోవ - మన్నింప సుతుని
 నుచు నూహించుచు - నచట గాత్రే
 న, నశంకు పరుగిడ - , ననఘ నీవేగి 10.
 , కిసకాంగి మరియాంబ - కన్యను జూచి
 , వినుపింపు, శ్రీదేవ - విమల పుత్రుండు

కడుపునఁ గొడుకుగాఁ - గల్లును మీకు,

మడియతనంబున - మనలెడు జనుల

పాపంబు నెడబాపి - పాలించు ననుచుఁ

దీవుగ నే జెప్పి-తినని చెప్ప' మనిన,

పలుకులకును సమ-ర్థములు చెప్పి

సెలవిచ్చి పొమ్మనఁ - జెలిమితో విభుడు.

కన్నెయామగి యపు - గర్భంబు దాల్చు

బన్నుగా నన్నుఁ - పడియుండు. నంత 15.

దేవ పుత్ర విమల - తేజులు తనకుఁ

బావన గర్భమై - పరగనే యుడు.

అటుపిమ్మటను మరి-యాంబ గర్భమునఁ

డటుకున దేవుండు - తరలి విచ్చేయు

అది యెల్ల తెల్పెడఁ - డయ్యక వినుడు

సదమల మతిని స-త్సభవారల్లె. 18

ప. సంసతులగు మరియుయఁ జోజప్పగారు సన్మో
స్యస్నేహమున సంతోషచిత్తులై సర్వజనసహిత
మున సజరేత్తులోనుండఁ సంభవించిన దేమనిన.

సి. నరనాథుడు రోమ-హరి చక్రవర్తి దా 19.

బ్రజలఁ బాలన చేసి - ప్రభుడనంగఁ

దిన ప్రభుత్వములోని - జనుల లెక్కింపంగఁ

బనిచె యోధుల మహా-బలయుతలను.

జనుల్లె జనకుల - యునికిపట్టుల 20

పెళ్లు వ్రాసెయుడఁటంచు - బెద్ద హుళము

వచ్చినన్, దావీదు . వంశస్థులైయుండ ;

మరియై భోజేపులు - మంద గతిని

తే॥ బరగఁ బెత్తేహమూరికి - బైనమైరి.
 ద్వి దుష్కృతలన్నియు - దేటముగను
 జరగుటకుఁ గాదె బెత్తేహ - పురమునందుఁ
 గొక్కి క్రీస్తువును మరియు - కనుట యయ్యె. 20.
 ద్విధరణి పాలుని యాజ్ఞ - దప్పక యరుగు
 నరులతోఁ బైనమై - నడచెను వేళఁ
 గాంచిరి యడవులు, - కనమలు, గిరులు,
 పంచనన్నెలు, గల - బహు గొప్ప పులులు.
 శుంపిల్లు పడఁగను - ద్రోవలోఁ బడిన
 లంపట స్వామికి - లలి సమర్పించి,
 బాట సారులతోడఁ - బలుమారు మంచి
 మాటలఁ బలుకుచు - మక్కున భోదించి,
 సంపతు లిద్దఱు - వారిల్లు పట్టి
 తేంపునఁ భూపతి - పంపుఁ జేయుటకుఁ 25.
 బోయిరి బెత్తేహ - పురవరంబునకు.
 ఆయగస్సుని నూర్చి - కథల జనాళి
 చేరి, నా యూరిలోఁ - జీమంతి వోని
 పోదిన దొరకక ; - గోలలు పెట్టి
 యరచెను వేదము - కావంత స్థలము
 పొరకక యుండ. నా - తొయ్యలి పోడి
 జోజేపుగా రతి - వోయ్యంబు నొంది 30.
 బాబు బంధుల మైన, - కానిచ్చు నారు
 , గూ యూరి లేగ నేనేమందు' నాచు
 బాయని యలసట - పాటును తెంది
 యూరి యరిచున పశులున్న కొల్లింబు

మారి యొడగి, వలి-తోఁ దోఁపులాంటి
 దానిలోపల నుండఁ ; - దరలాక్షి కుక్షి
 లోనున్న దేవుడు - లోకంబు జోవఁ
 దన దివ్య మహిమలు - దాచి యీ పుడమి
 జనులను జోవరా, - సమయ మేతెంచె, 33.
 సీ॥ పరలోక ధానులై - ప్రబలిన నిర్జరుర
 పశుల కొట్టము కడఁ - జూతియొడ్డ
 జేరి, గర్భస్థుడై - చెన్నమీరిన కర్తి
 కనుకూల బుద్ధిచే - నాడి పాడి
 జనుల రక్షింపఁగఁ - జనియించు దేవుని
 స్తోత్రముర చేసిరి, - సాబగు మిగుల
 సంతోష నుప్పొంగఁ - జాల హన్సిముతోడ
 సంగీత భజనలు - సలుపుచుండఁ
 తే॥ శిష్యవిధము సకల నిలింపు - లింపుఁజెంద,
 సకల లోకంబులెల్లను - సౌఖ్యమొండఁ,
 జన సమూహము లెల్లను - సంతసిల్ల,
 రాజధాని సుధ ర్థమై - రాజిలింగ, 34.
 ద్విజయ్యెడ నెలలై న - నా యిందుముఖి
 చయ్యన పుత్రక - సంభవ వేళ
 సమకూడె నప్పుడా - చాన మర్యాంబ
 సుమహిత బుద్ధిచే - శోభిల్లి డైవ
 నన్నిధి జేరి యా - నర్వ రక్షకునిఁ
 జెన్నమీర దలఁపు - చేయుచునుండఁ ;
 విరుడు, మేఘము బాసి - యింపుమీరంగఁ
 జనుడెంచు కై వడి - నర్వ రక్షకుడు

తల్లి గర్భముఁ బాసి - ధర బవళింపఁ,
జల్లఁబడె నప్పుడు - సకల లోకములు. 39.

చ॥ ఇవ్విధమున రాత్రినడిజాములోఁ గన్యతనయుఁడు
పుడమిఁ బనలించినతోడనే, సన్ననస్కులా
పూజితుని నుతియింపుచు నా బాలుఁడు రక్షణ
కొఱకుఁ జేయుపనులన్లుచు బొగడి రెటువలెను.

సీ॥ ప్రణవించరే బాల - పాదార విండముల్ ? [40.
వినుతించి వేడరే - వీరు లలర ?

ముద్దులు కొనకె యీ - ముల్లోక నాథుని
యొద్ద సద్విడక యీ - యుర్వి నాథు
కిరములు ముకిళించి - కరుణతో మ్రొక్కరే ?
కాచి రక్షించెడు - కన్తి యితఁడు
పాలించి మన కోర్కె - లాలించి యుచ్చెడు
మరియాంబిక గన్న - వర సుతుండు.

తే॥ అహహ ! యేమందు మింకను - నతని మహిమ
మోక్ష గాజనకు సుతుఁడు - మోడ మలరఁ
బుడమి మాన్యవతారుడై - పుట్టె నిపుడు
పశుల కొట్టమునఁ గాటిలో - బాప పగిలి. 41.

చ॥ పరమ బాలుని బొగడ సన్ననస్కుల సమూహ
ములన్నియుఁ బశులకొట్టముఁజేరి యివ్విధంబునఁ
బాలులు పాడిపొగడుచుండగ నాకాశవీధి ననేక
నిర్జరులు పాటలు మిన్నఁటఁ బాడుచు నంచున
• గొఱమొడఁ జాగరించుకొనియున్న గొల్లవారల
కట్టి విశేషంబు దెల్పిగట యెటువలె. 42.

సీ॥ ఆ రాత్రి బెత్తేహ-మచు నూరి పొలములోఁ

గొట్టెలు గాచుచు - గొల్లవార
 లుండ్రీ నిష్కపటస్థులు - త్త మోక్షములప్పు
 డాకాశమున వెల్లు - నట్టె కాంచి
 యా వెల్లులోనున్న - యమరుని వీక్షించి
 భయమంది దేహముల్ - బడలు పడగ;
 వడకు చుండెడి వారి - వైపున వీక్షించి

‘భయమేల మీ’ కని - పలికె సన్న
 తే॥ నన్నుఁడో : ‘రోరి వినుడు జ-నాథులార!
 ‘పిరికి తన మొండ నేల? ని-ర్భీతి నుండ
 ‘సమయ మేలెంచె, నొకవార్త - సాంగముగను
 ‘వినుడు తెల్పెద, సౌఖ్యముల్ - వేయి గల్గు,
 సీ॥ ‘వినుడి, గోపకులార! - విమలమావార్తలు, [43].

‘దావీదు పురమున - దాసుల కొఱకు
 ‘దేవ దేవుడు కల్గె - దివ్య తేజుబుతో
 ‘మరియమ్మ కొమరుఁడై - మహిమమీర,
 ‘వేగముగా వెల్లి - వేడుకలు కలుగఁ
 ‘గనుకొనుఁ డీవేళ - గాఢీయందుఁ
 ‘బొత్తి గుడ్డలలోన - బుభారక్షక క్రీస్తు
 ‘పసిపాపయై నేడు - బవ్వలించె’.

తే॥ గొల్లవారికి సత్సంతుఁ - డుల్లమెల్లఁ
 బల్లవింపగఁ జెప్ప నా - సైన నుండి
 ఖచర కోటలు దేవుని - గానములను
 బొగడు కొనుచును టిగిరి యి-ప్పుడమి పైకి 44.

వ॥ ఇట్లు పాడిన సన్ననన్ను లంతర్ధానులైన పిమ్మట
 గొల్లలు భయముదీరి యానందచిత్తులై దేవ

బాలునిజూడ సిద్ధపడుచున్నా రెటువలెను. 45.
ద్వి॥గుప్పన గోపిక - గొల్లలు లేచి

ముప్పిరి కొనువేడ్క - మొనసి వారెల్ల
సుఖముగఁ దేవునిం - జూడంగ బోయి
నిఖలేశ్వరుని మోల - నిలిచి సేవింపఁ
దడయక రిక్త హస్తములఁ బోలేక ;
అడవి గుంటల వడ్లు - అటుకులు కొన్ని
అరలేక తమిదల - అప్పలు కొన్ని

ఒరగుజ్జు గోధుమ - ఒబ్బట్లు కొన్ని 49.

రోట దంచని సజ్జ - రొట్టెలు కొన్ని
వాటమా మృదుపిండి - వంటలు కొన్ని
క్రొత్త కొఱ్ఱల బిళ్ల - కుడుములు కొన్ని
గుత్తంపు టనుముల - గుగ్గుళ్లు కొన్ని
ఉత్త మాంగనులెల్ల - యున్న దున్నట్లు
యెత్తుకొని జనిరి - దేవుని కొఱకు. 52.

న॥ ఇవిధంబున గోపికలున్న గొల్లలున్న కామిక
లెత్తుకొని యేకముగఁ బశుల కొట్టంబుకుఁబోవు
సమయమునఁ బాటలుపాడిరట యెటువలెనునకి.

సీ॥ , జనులార ! కాంతమై - జని నిర్జరుడు మంద

, లించినవా న్నా - లించరా రె ?

, బెల్లెహపురి నొక - పేద కన్యకు మహా

, దేవ దేవుడు కలిగి - తేజరిల్లు.

, బశుల కొట్టంబునఁ - బాటి సొత్తులజాట్టి

, గాడిలో బెట్ట నా - ఘనయుదారు

, దున్నవాడట బాలుఁ - దుర్విలో జనులను

‘ గాచి రక్షించెడు - కన్తగాడె ?

తే॥ ‘ గాన మనమెల్ల కాణకల్ - కరములందు
‘ బూని దేవుని హృత్తున - బొగడు కొనుచు
‘ గాడి బడుకొని యుండెడు - కన్తజూడ
‘ సకల జన సమూహములెల్ల - జనరెవేగ. 54.

ద్వీపురుషులు సతులు సం-పూర్ణ సంతోష
కరముగ నూరికి - గారము నరిగి,
యన్నమాంబ సుపుత్ర - యగు దేవమాత
కన్నట్టి పురిటిల్లు - కడువేగ జొచ్చి
గొల్లలండఱు గూడి - కోలాహలముగ
వెల్లి కొట్టములోన - వేంచేసి యున్న 57.
దేవుని కిచ్చెడు - దీన కాణకల
బావన మలీనారు - మెల జెన బడుచు
వలనొప్ప బాల దై-వమునకు నొసంగి
తీలకింపుచుండిరా - దేవుని హృత్తు.
పరగ బాలుని పడ - పరకజ యుగళ
మరసి ముద్దడ మహా-నందార్థ మునిగి
నారులెల్లరు భజనలుచేసి కడన
ధారుణీ పైబడి - తగ మొక్కి జనిరి. 61.

తే॥ ఇట్లు గొల్లులు పూజించి - యింపుమీర
హర్షమున కన్యకాపుత్రు - నరసి యరసి
సంభ్రమంబులు వదిలోన - సంపడిగొన
సాగి వెల్లిరి తమ తమ - స్థానములకు. 62.

క॥ అప్పుడు పశువుల గావరు

లెప్పటివలె యిండ కడకు - నేగిన పిడపక

దప్పక యెనిమిది దినముల

కొప్పిదమని జేసు నామ - మొనరం జేసెన్ . 63.

తే॥ జేసువయ పుణ్యనామ మీ - క్షీతి నరులను

సంతరించెడు వారను - సంజ్ఞకల్గి

భువనమూలఁ దృష్టి జెందించి - పుడమిలోన

ఖ్యాతి జెందెను చంద్రిక - భాతీదనరి. 64.

వ॥ దేవతనయుడు తమ దివ్య జననమును యూదు

లైన నిష్కపట గొల్లల కెఱిగించినపిమ్మట నక్ష

నులకుఁ బుట్టఁబడిని దెలుపఁచున్నా దెటువలెను.

సీ॥ దీప్తిదర్శుడు మున్ను - దెలిపిన రీతిని [65.

నక్షత్ర మొక్కటి - నభమునందుఁ

బొడమి యద్భుతకాంతి - బుట్టించి వెలుగుటఁ

గినకొని మువ్వరు - ఘన నృపతులు

అన్యయుడగు దేవుఁ - డవని మనిషిక్యతి

గలిగియుండు నటంచు - జెలిమివార

మాకఁ బోలఁగలసి యా-లోచన చేసియు

సైన్య సమేతుడై - సుభసమున

తే॥ మణిమయ కిరీటములు మంచి - ఘృణులనీనఁ

దారవారికి ముందఱ - దారిజూపఁ ;

బరగ జెరుసల్కముచు పెద్ది - పట్టణమున

కిరుగుదెంచిరి శ్రీ గౌల - నరియ నపుడు. 66.

వ॥ ఇట్లు జెరుసల్కముచేరఁగా నూతననక్షత్రం బన్ని

శ్యంబుకాఁగా వారలు చేయువిధ మెటువలెను 67.

ఉత్సాహ॥ రాజవర్యులు మువ్వరపుడు -

రాజధాని జొచ్చఁగా,

నోజనేగుదెంచు జనులు -

నొప్పుమీర నడగ, : , రా

, రాజ పుట్టిన స్థల మెచట -

, రయము మాకుఁ దెల్పరే,

, సాజముగను వారికిపుడు -

, సాగిలవడి మొక్కఁగా?

68.

ఉత్సాహ॥ , వారి తారఁగాంచి యచట -

, వచ్చి చేరఁగ, నదియే

, దారిఁబట్టి జనెనో కనము, -

, 'దైవమాయ' మటనుచు

వార లడిగినచు ; జనాళి -

వారైఱుఁగక భీతితోఁ

గూర్చుండె హెరోదునికడ -

గూడి యనిరి యేకమై.

69.

వ॥ అంతట జనులవాక్యములకు హేరోదుడు బ్రాంతి

నొంది రాజులచు గాంచి యేమచుచున్నాడు 70.

ఉ॥ , చక్కఁగ నేడు మువ్వరును -

, సంతస మొప్పుఁగ నేలవచ్చిరో

, గ్రక్కునఁదెల్పఁ గాలమిది -

, శౌరవమొందుచు సంశయంబులే

, కిక్కడవాద మాడిరట -

, కీర్తి బయల్పడ జూద నాధుడి

, దిక్కునఁ బుట్టినాడచుచు -

దేటగఁ బల్కుడు మోదమందగా? 71.

వ॥ అంతట ముగ్గురు రాజు లేమచుచున్నారు. 72.

ద్వీ॥ వినుము, రాజేంద్రమా! - వృత్తాంతమెల్ల,
 , జనుడెంచితిమి, తూర్పు - జననాథులండు.
 , పరమ తత్వసుజ్ఞాన - పారీణవృత్తి
 , జరియించెదము. తూర్పు - జనపదములను
 , గొబ్బిన మాళొక - క్రొత్త నక్షత్ర
 , మచ్చియుఁ గనఁబడె. - నఖిల లోకేశు 75.
 , ఆర్త రక్షకుడైన - యవని బుధుండు
 , మూర్తీభవించియు - ముల్లొకములను
 , గాఢముఁ బోగొట్ట - బహుజూడతతిని
 , గాపాడు ననువార్త - ఘనుఁడొక్క దూర
 , దరిశి దెల్పినవేద - తత్వంబుఁజూచి
 , యరసి వచ్చితిమయ్య - యవనేశరుండ'. 78.

క॥ వారడిగిన వార్తలకును
 ధారుణిపతి హృదయమునను - దల్లడిపడి నా
 మారు జనించెను పుడమికి
 భూరమణుండచుచుఁ జాల - బుద్ధి బోగిలె79.

తే॥ సఖికులెల్లకు సభలోన - సందడింప
 వేదవేద్యుల నాచార - వివరిస్తె
 సభకు రప్పించి క్రీస్తుడే - జనపదమునఁ
 బొడమెనని రారాజుతా - నడుగుటయును; 80.

న॥ వేదశాస్త్రులండఱు, దీక్షదర్శులు చెప్పినది
 - వీక్షించి యానందభరితాత్మలై, జూడయా దేశ
 మునందు బెల్లెహమున దయాసాగురుడైన
 క్రీస్తువు యవతారంబెత్తుననిచెప్పిన; హేరోదుఁడు
 దుఱింది తన సభకు సెలవిచ్చిన వెనుక రహ

స్యముగా నారాజులతో నేమచుచున్నాడు.81.
 ద్వి|| సుజ్ఞానలార! యా - చుక్క పుట్టుకను
 'ప్రజ్ఞ మిరంగ మీరు - పల్కరే యిచట?
 'ననువుగాఁ బెత్తేహ - మ శిశువును గని
 'చుచుదెంచిన పివప - జరుదునే' ననుచుఁ
 దేన బాలునిజంప - దెంపునఁ దలచి
 సావును దెల్పక - సాగి పొమ్మనెను.
 శలభ మగ్గిని మ్రొంగ - జని కాలురీతిఁ
 బలుగాకి పుడమిష్ట - బడి చచ్చుగాక! 85.
 జేసు నసకృతి - చేసెడి వాడు
 గాసి జెందక యిల - కడదేర డిఁకను.
 అడిగిన రాజుకు - నన్ని బోధించి
 వడికొని లేచియా - ననుధాది పతులు
 రాజును వీక్షించి - రాజత్రయంబు
 తేజలనెక్కి యే - వెంచి యా పురము
 పైటికి విచ్చేసి - నై న వీక్షింపఁ ;
 దేటమా శుభ కాంతి - దెలిపించుచున్న
 తారక రాజంబు - దారిఁ జూపింప,
 వారు బెత్తేహేము - నస్తికు నచ్చి
 యరయుచు పుండంగ, - నారిక్క మరియ
 గురువును గిన్నట్టి - కొట్టంబు చేరి
 కొట్టంబుపై నిలుచు - కొనియున్న చుక్క
 సత్త్వ వీక్షింపంగ, - నంత మర్యాంబ
 సదనంబులోనికి - జని తల్లి బిడ్డ
 బొదిగియుండుటగాంచి - కొయ్యన బుధులుగిరి.

వ॥ ఇట్లు ముగ్గురు రాజులు, మరియు మృతన సందిటఁ
బెట్టుకొని యున్న బాల జేసుచు వీక్షించి
యేమనుచున్నారు. 94.

సీ॥ , దేవాది దేవుడా! - దీనులం బోధింపంగ,
    , దివ్య నక్షత్రంబు - తేజరిల్లఁ
    , జేసి, సుజ్ఞానంబు - జెందించి మో శుభ
    , దర్శన కౌతుక-త్వమున మెరసి
    , యుండునట్టి యదృష్ట - మొందఁగాఁ బుట్టించి
    , యంత మట్టుకుఁ దెచ్చి - రింపుమీర.
    , సద్గురురాయ! నీ - సర్వ ప్రభావంబు
    , జెప్పఁగా నెవ్వరి - చేతనాను?

తే॥ , అహహ! మాభాగ్యమేమని - యనుదినంబు
    , పొగడుచుందుము. మీ పద - పుండరీక
    , ములను సేవించి కడతేరి - ముక్తి జెందఁ
    , గోరి విచ్చేసి నారమో. - ధీరవర్య! 95.

తే॥ , కన్య భవ! మమ్మ మా భూమి - కాణుకగోళు
    , మీకు నర్పించితిమి. యింక - పాకటముగ
    , మిట్టయును హేమధూపంబు - మీకు నిచ్చి
    , మ్రొక్కు లిడితిమి, సెలవిమ్మ - పెక్కులేల'. 96.

వ॥ ఇట్లు దేవ బాలుని స్తుతించి కాణుకలను జెల్లించి
ముగ్గురు రాజులు వచ్చిన మార్గమునఁ దమ తమ
పట్టణంబుల కేగ నున్న సమయమున. 97.

తే॥ , మునుచు వచ్చిన దారి - జనక వేరె
    , మార్గమునఁ బోవుడయ్య మీ - దుర్గములకు
    , ననుచు నిద్దరలో నొక్క - యమత వరుణు

చెప్పఁ జనువాఁడై లాలించి - జరగి రప్పడు. 98.
 వ॥ ముగ్గురు రాజులు తపస్సొనకుఁ దిరిగి రానందుచేత
 హేరోదుడు భయమొంది చేసినది యేమంటే.
 నీ॥ దేవ దూతలు బాల - దేవుని బొగడిన [99.

పొగడికలన్నియుఁ - జొల్పుమీర
 సుజ్ఞాను లొనరించు - స్త్రోత్రంబులను, విని
 ప్రజలెల్ల సందడి - బడుచు జేసు
 జెరుసల్యపురి నృప - శేఖరుండై సర్వ
 జాద జనాళిని - జోష్యమలర
 నేలు నటించును బాలు-మాలక వల్కు
 జన వాక్యముల - సజి సన్న లెఱిగి,
 నే॥ కూరమతిని హేరోదుడా - కువలయేత
 , త్రయము యేదారిని జనియెనో - బయలు దేని
 , బాలకుని జంపితేగాని - కడనురాదు [100.
 , రాజ్యమును గీజ్య' మనియె నా-రాజవిభుడు.
 వ॥ ఇట్లు కోపాన్ధిపితుండైన హేరోదురాజు చేయు
 విధంబెటువలెను. 101.

దీ॥ జెరుసల్యపురి నృప - శేఖరుండలిగి
 పరువడి మీరఁగఁ - భటుల రావించి:
 , ముందుగాఁ బెల్లెహ-మునఁ దానచుట్టు
 , నందమొప్పెడు పట్టణంబులలోనఁ
 , బెరిగెడు బాలుర - బిడెమువఁ జిరపు
 , దరమరలే' కని - యాత్మలు చేయఁ ;
 గుటిలాత్తుకులు మహా - కుచ్చితమతులఁ
 బటుతరాయుధములఁ - బట్టుకొని గుపితఁ

కాలకింకరులనఁ - గడలిరప్పురికిఁ.

బోలునే యిది నృప - పుంగవులకును? 106.

వ॥ అతటఁ జోజప్పగారుకలలోఁ జూచిన దేమనఁగా.

చ॥ గగన చరుండొకం డరిగి -

కార్యము దెల్పుటకై, నిశేచ్ఛతో,

, బగలుఁడు బాలభూతకులఁ -

, బంపి ప్రతాపముతోడఁ బాలురఁ

, దెగ నటికించుఁ, గాన మరు-

, దేశము బాలుని మోడమందుచుఁ

, నగడగి చేర్చి, యందున ని-

, వానము చేయ' మటంచుఁ బల్కెఁదాఁ

క॥ నిర్దుర మేల్కొని జోడెను [108.

ముద్దుల బాలకుని దనదు - ముద్దియఁగొని తా

సద్దుక నప్పిడి చేయక

గ్రద్దన నేతేవునకును - గడలెను వెలుచు 109.

వ॥ ఇట్లు జోడెను రాత్రిలో లేచి మరియమ్మనున్న

బాలునిన్ని వెంటబెట్టుకొని పోవుచున్న సమ

యమున. 110.

ఆ॥ పై నమై నడవఁగఁ - బడిన బాధలు నోటఁ

బట్టి చెప్పఁదగునఁ - ప్రజకెవరికి?

సుతుని తల్లి దండ్రీ - శుక్కునఁ దోడ్కొని

కతివయ దివసాల - కరిగిరి వడిఁ. 111.

ద్వివిధ జన్మననొక - విజయదశమి

కూర్చుడౌ హేరొడు - గోయను బంపఁ,

టారులు పెతేము - నరగునఁతేరి

- ధారుణి బిడ్డల - ధైర్యుల బాణి
 గొంతులు గోయుచు - గొండటి బట్టి
 యింతంతలుగఁ జేసి - యల్లిలు దూరి
 చంకలోఁ బిడ్డల - సరగున నీడ్చి
 కొంకక యెగవేసి - కోత కత్తులను 115.
 నటకంగ ; నింతంత-లై భవిఁ బడిరి.
 మఱి గొండటిని వాగు - మమతయులేక
 కడకాళ్లు వడిబట్టి - కఠినోర్విఁగొట్టి
 మడియింపఁ ; గొండలు - మరుజహంతకులఁ
 గని పరుగిడఁ జోవఁ - గదియఁగాఁ బట్టి
 నునసితి మురియల - నృక్కఁగాఁ గుచ్చు
 టరసి పొరజనంబు - లాహ! రవములు
 బెరయఁగా నందలు - భీతిల్లి యేడ్చి 119.
 , సరకారు వారిట్టి - సంజార కృత్య
 , మరలేక చేయఁ, నే-మందుమో యకట
 , ఇక నేమి చేయుదు - విఁక నెందుఁ జొన్న
 , మకళంక బాలుర - కాపదవచ్చె
 హారీతి నేడ్చుచు - నంగలార్చినచు ;
 గూర బంట్లకు రవ్వ - క్రుధ తగ్గదాయె. 122.
 మ॥ మరియు జోతేవులు కొంతకాలమున నేతేవున
 నిలిచినపిదపఁ బరమేశ్వరుఁడు పేరోదుని దండించి
 చంపితిరని న స్తనస్కుఁడు చెప్పఁగ ; వారలు
 సరగున పూరకు పూరికిఁ జేరిరి. అచటఁ బరమ
 పావనమూర్తి ప్రబలుచునుండెను. 128.
 నమూ పజు.

1069H

